

Matan - Journey to the Land of Prayer Part I:

Rav Avraham Yitzchak Hakohen Kook

Orot Hakodesh 8:1

“The gulf between G-d and the world is solely a factor of man’s knowledge, his perception and that way that he lives. As knowledge advances, mankind and the world come nearer to the divine. In man’s most exalted condition and in his most perfect insight, he finds that everything is contained within G-d, that the individuality of everything that exists is nothing but a revelation of divinity, shining forth in different guises.

Part I – Prayer as Universal Phenomenon

התפלה המתמדת של הנשמה מתאמצת היא תמיד לצאת מן ההעלם אל הגילוי, להתפשט על כל כחות החיים של כל הרוח והנפש וכל כחות חיי הגויה כולה, והיא משתוקקת ג"כ לגלות את מהותה וכח פעולתה על כל הסביבה, על כל העולם והחיים, ולשם כך צריכים אנו לחשובנו-של-עולם שבא ע"י תורה וחכמה. ונמצא מתוך כך, שעבודת התורה כולה וכל חכמתה היא התגלות המתמידה של תפלתה הכמוסה של הנשמה. נשמת כל חי תברך את שמך ד' אלהינו.

The continual prayer of the soul is always striving to reveal itself from concealment, to spread out upon all the life forces of the spirit and the soul.... and she [the soul] yearns to reveal her essence and strength of action on all of its surroundings, on the entire world and all of life. And for this purpose, we need the supernal knowledge that comes through Torah and wisdom. And we find then, that purpose/end of the entire work of Torah and all of its knowledge is the continual revelation of the hidden prayer of the soul. As the verse says, “The soul of all living things will bless your name, our G-d.”

אין התפלה באה כתקונה כי-אם מתוך המחשבה שבאמת הנשמה היא תמיד מתפללת. הלא היא עפה ומתרפקת על דודה בלא שום הפסק כלל, אלא שבשעת התפלה המעשית הרי התפלה הנשמית התדירית היא מתגלה בפעל. וזהו עידונה ועינוגה, הדרה ותפארתה, של התפלה, שהיא מתדמה לשושנה הפותחת את עליה הנאים לקראת הטל או נכח קרני השמש המופיעים עליה באורה, ולכן “הלואי שיתפלל אדם כל היום כולו”.

Prayer does act as a rectification unless it stems from the idea that indeed the soul is always praying. Behold she flies and yearns for her beloved [G-d] incessantly. However, it is specifically in the moment of actual act “prayer” that the continually praying soul actively reveals itself. And this is the pleasantness, pleasure, beauty, and glory of prayer that she is likened to a rose that opens its flowers to catch the dew or to capture the rays of light that beam upon it. And therefore, [this is the meaning of the saying] “I wish that man could pray all day long.”

התפלה היא האידיאל של כל עולמים. כל ההויה כולה למקור חייה היא עורגת, כל צמח וכל שיח, כל גרגר חול וכל רגב אדמה, כל אשר בו חיים נגלים וכל אשר בו חיים כמוסים, כל קטני היצירה וכל גדוליה, שחקי מעל ושרפי קודש, כל הפרטיות שבכל יש, וכל כללותו, הכל הומה, שואף, עורג ושוקק לחמדת שלמות מקורו העליון, החי, הקדוש, הטהור והכביר. והאדם סופג את כל השקיקות הללו בכל עת. ובכל שעה, והוא מתרומם ומתעלה בתשוקות קדשו, ובא תור הגילוי לתשוקות רוממות-אל אלה בתפלה.... מרומם הוא האדם בתפלה את כל היצור, מאחד הוא עמו את כל היש, מעלה את הכל, מרומם את הכל למקור הברכה ומקור החיים.

“Prayer is the ideal of all the worlds. All of existence longs for the source of its life. Each plant and bush, each grain of sand and clod of earth, everything in which life is revealed, everything in which life is hidden, all of the smaller works of creation and all of the larger ones, the skies above and the holy angels, all the minute details in all of existence as well as its totality, everything yearns, strives, pines and longs for the delight of the perfection of its high source, living, holy, pure, and mighty. Man soaks up all these yearnings at all time and in every moment. and he elevates himself through these holy strivings, and the time to reveal/express these yearnings is during prayer...man elevates all of creation through his prayer, he unifies his whole nation and all of existence, elevates everything, raises everything up to the Source of all blessing and life

Part II - Requests in Prayer

לפני התפלה צריך להרגיש את הצורך של התפלה ואת הענג של התפלה. אין התפלה חפצה לשנות שום דבר באלהות שהיא מקור הנצחיות ואינה בגדר ההשתנות, אלא להתעלות עם כל השנויים החלים על הנפש, ועל כל העולם כולו במדה שהנפש קשורה בו, אל הרוממות האלהית. היא מדברת בענין האלהי, שהיא כוספת אליו.... היא מדברת אל ד', כאל מלך מושל העלול להשתנות, כאל אב המוכן לשינויים, כאל צדיק ונדיב המוסיף צדקה ונדיבות ע"י התעוררות מרוח אחר, מפני שכשהיא חפצה להתעלות אל האלהות הרי היא כבר מתעלה ברצונה, ורצונה הוא כל עצמות הויתתה.

Before prayer one needs to feel the need for prayer and the pleasure of prayer. The goal of prayer is not to change anything in the Divine – the source of infinitude, who is beyond imperfections and change. Rather the goal of prayer is to raise, all of the changes made in the soul, and the entire world (to the degree that the soul is connected to it) – up to the loftiness of the divine. She [the soul] speaks of the divine [during prayer], that she constantly yearns for, according to her great freedom, and through this freedom her light and truth is revealed. She speaks to God, as reigning king who is likely (or able) to change, like a father who is ready to make change, like a righteous person or magnanimous person who is willing to make changes and add righteousness and magnanimity to the world through inspiration from an outside source...because when she desires to rise to G-d, behold she already does through her will, and her will is the entire basis of existence.

Part III – Between Natural Emotions and Obligation

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף כט עמוד ב

רבי אליעזר אומר: העושה תפלתו קבע וכו' מאי קבע? אמר רבי יעקב בר אידי אמר רבי אושעיא: כל שתפלתו דומה עליו כמשוי; ורבנן אמרי: כל מי שאינו אומרה בלשון תחנונים; רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו: כל שאינו יכול לחדש בה דבר. אמר רבי זירא: אנא יכילנא לחדושי בה מילתא, ומסתפינא דלמא מטרידנא. אביי בר אבין ורבי חנינא בר אבין דאמרי תרוייהו: כל שאין מתפלל עם דמדומי חמה, דאמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן: מצוה להתפלל עם דמדומי חמה

“רבי אליעזר אומר העושה תפלתו קבע אין תפלתו תחנונים. מאי קבע אמר רבי יעקב בר אידי אמר רבי אושעיא כל שתפלתו דומה עליו כמשאוי. לפני התפלה צריך להיות ציור הנפש כאילו היא נחלשת ממשא קדורות הרעיונות, הרחוקים ממושגי השלמות ואור פני מלך חיים, ורק בזאת תגול מעל לבה המשא אשר יכבד עליה, בשפכה שיחה לפני יוצרה ואביה שבשמים.... אבל כשחסר הציור האמתי הזה ותחת אשר מתכונת התפלה הראויה היא להוסיף אמץ ולהחליף כח בנפש ורגשותיה, עוד תוסיף ליגעה, אין זאת צורת התפלה השלמה, שהיא צריכה לבא מצד הרגש פנימי ולא מצד קביעות חובה חיצונית, שאז בהכרח תהי' דומה כמשאוי.

“ורבנן אמרי כל שאינו אומרה בלשון תחנונים” - אפילו מצא לבבו מתרגש להיות חפץ בתפלה מצד הרגש הפנימי, מ"מ כל שלא ישים לבבו כי-אם למלאות הרגשו הפנימי לבדו, אין זה עדיין יסוד התפלה שצריך שתהי' עבודת ד'. וצריך שיכיר, שההרגש הוא אמצעי נכון להעמיד מצב נפשו ורעיוניו באופן נאה לתפלה, אבל עיקרה הוא נעלה מכל רגשות נפש אדם, כי היא תחנונים לפני ד' ית' להפיק רצונו. על כן צריך לאמרה בלשון תחנונים, ולצייר בזה את האמת כמה קטן הוא ערך רגשות לבב אנוש נגד התכלית הנעלה של הפקת רצון ד', שהיא באה ע"י התפלה.

R Eliezer says one who makes his prayers fixed, his prayers will not be of supplication. What is “keva”? Rav Yaakov bar Idi says it is likened to one who's prayers are like a burden to him. Before prayer, one's soul needs to be oriented as if it is weakened by the burden of heavy thoughts, that distance one from spiritual completion and seeing the face of the Live King, and that only through this act of prayer will one remove the heavy burden from one's soul, through the outpouring of one's inner dialogue with one's Fatherly Creator in heaven...however when one's mind is missing this true understanding of the nature of prayer, then instead of prayer increasing one's strength, it will further cause the person tiredness, and this is not the correct form of prayer since it must emerge from one's inner spirit, not from some external set obligation...because otherwise it will be like a burden.

“And the Rabbis says those who do not say it in the language of supplication” – even if one finds that one's heart desires prayer from the its inner spirit, nevertheless, one should not only have their heart set on fulfilling their inner spirit – for that is not the full basis of prayer. Rather one has to be aware that the emotional spirit is a means to establish/prepare one's soul and ideas in a proper way for prayer, however, the essence of prayer transcends all the emotions of a person's soul, because it is supplications before G-d to fulfill his will. Therefore, one has to say prayers in a language of supplications, and to understands how small and unimportant the value of one's spiritual

אביי ב"א ורחב"א דאמרי תרוייהו, כל שאינו מתפלל עם דמדומי חמה. ראוי שהמציאות הכללית תעורר בטבעה רגשי לב האדם להתפלל. ע"כ תפילת שחרית, ראוי שתעורר לבבו נפלאות וחסדי השם ית' הנראים לעין כל בוחן בזריחת השמש. ותפילת המנחה, תעוררהו השגחת השם ית' וחסדו הנראית בשקיעתה, שכולם נערכים בחכמה וחסד רב, וכיון שמתפלל לפי השעה שהמציאות בכללה מסכימה לזה אין תפילתו קבע, שאיננה קבועה רק בנפשו לבדו ורגשותיו, כ"א עוברת מהלאה לגבולו ומשקפת על כל העולם הגדול, לראות איך חסד ד' מלאה הארץ. אבל בהפרידו רגשותיו מהשעות שראוי להתרגש ביותר ע"פ התכונה הטבעית של מראה המציאות בהתחלפות הזמנים, שמעורר רגש נפלא, הנה תפילתו קבע רק בנפשו לבדו, ודבר אין לה עם כלל הרגשת הוד המציאות שהיא המעלה האמתית לספר כבוד אל. ואמר מאי קראה, "יראוך עם שמש ולפני ירח דור דורים". שע"י ההכרה של המציאות תבא נצחיות ההכרה ויראת ד', בהתמדת החוקים הטבעיים שמספרים חכמתו וגדולתו של יוצר בראשית....

Abaye and R both say, who ever does not pray during the setting of the Sun

It is appropriate that existence [nature] should awaken the natural emotions of a person to prayer. Especially during tefillat shacharit [morning prayer] it is appropriate that a person's heart is awakened by the wonders of the world that G-d created which are visible to the naked eye for anyone who looks at the rising sun. During Tefillat mincha (afternoon prayer) one should be awakened to the providence of G-d that is reflected in the setting of the sun, that everything is organized with wisdom and great kindness. Since [when] a person prays at a time when all of existence agrees to the time choice of prayer, this prayer is not considered to be "keva" [fixed] since its not only fixed in a person's heart and emotions, but rather it goes further and reflects the entire world – how G-d's kindness fills the world. But when a person removes their feelings from the time when it is appropriate for one to feel most according to the natural functioning of the world according to the changes of time, that raises a sense of wonder, behold his prayer is only established in his heart and has no relation [connection] to the feelings of existence in general – which is the truest way of speaking of G-d glory. and it says, what does the verse mean "you shall see it with the sun and before the moon for many generations. because through recognition of existence comes recognition of the eternity of Gd through the constant fixed natural laws that testify to the wisdom and greatness of the creator of the universe – which all speaks to the glory of G-d....

Part IV – Communal Prayer and Ethics

א"ר"ח ב"א ארי"מ, אל יתפלל אדם אלא בבית שיש בה חלונות כו'. התפילה היא אמנם עבודה מתיחדת בנפש המתפלל, אבל התנאי ההכרחי להשלמתה שתפעול על המתפלל, הוא ידיעתו השלמה בערכו אל כל העולם החיצון, אז יפעול שלימות נאה על עצמו וזולתו. אבל מי שההתייחסות בעבודתו המיוחדת תביאהו להפרד מכל יחס [אל] העולם החיצוני, לא יבא לתכלית שלימות התפילה, שהיא צריכה להחיות את האדם להיות מוכן לפעול ולהתפעל בצדק ויושר ע"פ רוח ד' שתעוררהו. ע"כ אל יתפלל אדם אלא בבית ש"ב חלונות, שאפשרות הראי' אל העולם החיצוני תעוררהו על חובתו אל העולם כולו שהוא חי בו....

"R Chanina said – A person should not pray in a room without windows"

Prayer is indeed a spiritual labor unique in the soul of one praying. However, the necessary condition for it to successfully effect the one praying, is the full knowledge of the value of the outside world. Then the perfect pleasantness will really have influence upon the one praying. However, for the person who's individual prayer causes him to separate himself from the outside world, he will not arrive at the end purpose of prayer – which is to invigorate man to be ready to work with integrity and honesty according to the spirit of G-d that inspires him. Therefore, a person should only pray in a house that has windows, because the option of being able to see the outside world will inspire him to fulfill his duty to the world that he lives in....

איזהו עת רצון בשעה שהציבור מתפללים. ביארנו כבר, שיסוד התפילה, ועיקר הטעם שחקקה החכמה האלהית שתועיל להשלמת בקשת האדם וצרכיו, הוא מפני שהיא מועילה מאד לההטבה המוסרית של האדם, לרומם נפשו ולישב דעתו, לחזק כוחותיו הרוחניים. ובכלל עיקר הדאגה המוסרית שיהי' האדם מונהג בה, לא היתה כלל גדולה כ"כ בערכה אם הי' האדם יחיד ומתבודד. כי היסוד המוסרי הוא מפני שהאדם משותף אל זולתו מבני האדם בהוה ובעתיד, בחיי ביתו ומשפחתו, ובכלל החיים החברותיים שלו. ע"כ צריך שתכה המוסריות שורש גדול בלבבו, שלא יזיק את זולתו בנטותו לחפצי עצמו יותר מדאי. ע"כ עיקר התפילה ותכליתה הוא רק מפני הקיבוץ הציבורי, כי להשלמת האדם בשלמות עצמו, להקנות לו מושכלות אמתיות, היתה די' התורה מבלעדי התפילה אבל החיים המוסריים שהם נחוצים לחיי החברה, נפעלים ע"י התפילה. נמצא שתפילת רבים היא התפילה העיקרית, שגם תפילת יחיד תתן פרי' ותועלתה רק בהיותו אח"כ מתחבר עם הציבור. ע"כ עיקר העת רצון

וקירוב התכלית של התפילה, וממילא יתרון פעולתה, הוא בשעה שהציבו מתפללים, שאין הקב"ה מואס בתפילתם של רבים. ...

"When is the desired time for prayer? When the community is praying"

We have already explained that the purpose of prayer, and the main reason why the divine wisdom decreed that prayer is useful to answer man's needs and requests, is because prayer is very useful for the strengthening of one's morality, to raise his soul, calm his mind, and strengthen his spiritual energies. Now, because ethics would have less importance were man to be alone, because the whole purpose of ethics is because man's life is intertwined with others in the present, the future, in his home, family, and societal interactions. Therefore one needs to ensure that he deeply roots his ethical nature into his heart so that he does not hurt others when fulfilling his own needs. Perforce, the essence and purpose of prayer is in its communal setting (because in order to acquire truth and correct beliefs, the Torah is sufficient), but the ethical life, which is critical for society is brought about through prayer. We find that communal prayer is the essential prayer, because solitary prayer is only useful insofar as the person connects with the community afterwards. Therefore, the optimal time for prayer is when the community is praying...

אימרו ריב"ח"א תפילות אבות תקנום, ריב"ל אמר תפילות כנגד תמידים תקנום. השלמת העבודה תהי' ע"י שישתלם האדם תחלה בשלימות עצמו, לפי טבע נפשו הישרה להיות דבק באלהים חיים בכל לב ונפש, שזו היא באמת גם יסוד ההערה השכלית שזכרה בחוה"לי שער עבודת האלהים. אמנם תכלית העבודה תבא בהיותה חוזרת אח"כ לעבודת כלל ישראל, וחוזרת בסוף הימים לתיקון עולם במלכותו ית'. והתפילה מחוברת באמת מרגשי לב טבעיים, להשתפך נפש כל אדם לפני יוצרו, גם היא בנוי' רובה על ענינים לאומיים הנוגעים להשלמת כלל עם ד'. הגאולה, השבת השופטים, צמיחת קרן לדוד, בנין ירושלים, השבת העבודה לציון. צריך התבוננות על איזה מרכז נוסדה אם השתפכות הנפש הפרטית היא בה היסוד והתוצאות הלאומיות מאליהם תבאנה, או שעיקר יסודה היא השלימות של העבודה הלאומית, שמתלקטת מטהרת לבו של כל יחיד. והנה האבות שהיו עובדי ר' בעוד לא היתה האומה הישראלית בעולם, ועיקר ההדרכה האנושית שהיתה לשעתם, היתה עבודת ד' הפרטית בלא קישור לאומי. אמנם התמידין המה עבודת ד' של ציבור כללי משותף לכלל ישראל. ע"כ ח"א אבות תקנום, כנגד רוממות הנפש הפרטית שלעולם היא דרושה לכל יחיד לשלימות עבודתו, וח"א כנגד תמידין תקנום, בסדר ותכלית עבודת ד' כללית שמקורה ביסוד ותכלית עבודת כלל ישראל.

It was taught: R Yehoshua ben chana says that the forefathers instituted prayer. R Yehosha ben levi says that the prayers were established according to the sacrifices. The completion of divine service is fulfilled when a person first completes themselves according to the natural soul of the person to cling to the Living G-d with all of one's heart and soul (this is in truth the source of the intellectual insight that the author of the Chovot Halevavot speaks of in the first gate of his book - "the gate of worship"). Indeed, the end goal of worship comes when it returns to the worship of all of Israel, and this leads to the fixing of the world in the end of days. Prayer is indeed a combination of natural emotional feeling – to spill one's soul before his creator, but it is also based on natural aspirations that relate to the completion of the nation of G-d. "Redemption", "Return of the Judges", "The flowering of the horn of David", "The Rebuilding of Jerusalem" "The return of sacrifices to zion."

One needs to consider [this text explores] on what pillar is the basis of prayer – is the spilling of one's soul the pillar upon which the national aspirations will come, or is the pillar of prayer the completion of national worship, that emanates from the pure hearts of each individual. Behold the forefathers who worshipped G-d before the inception of the Jewish nation, and the primary form of worship in their time was the individual worship of G-d with no connection to nationhood. However, the daily sacrifices are the collective worship of the Jewish people. Therefore, the rabbis says that the daily prayers were established according to the uplifting of the individual soul – a demand that is upon every person. and the other opinion says that the prayers were established according to the sacrifices which is based on the collective worship of the Jewish people. .